

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาด
กลางและขนาดย่อม (SMEs) ภายหลังจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อ
ไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดนนทบุรี

Factors Affecting the Sustainable Organizational Development of Small
and Medium Enterprises (SMEs) after the COVID-19 Pandemic in
Nonthaburi Province.

จิตาภา ธัญญรัตน์วานิช

อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

E-mail: chsudt@rpu.ac.th

Chidapa Thanyarattanavanich

Lecture, Faculty of Business Administration Program in Management, Rajapruk University

รับเข้า : 26 กันยายน 2567

แก้ไข : 30 ตุลาคม 2567

ตอบรับ : 1 พฤศจิกายน 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ภายหลังจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดนนทบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลใน จังหวัดนนทบุรี จำนวนทั้งสิ้น 420 ราย ใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์สมการถดถอยพหุ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยการตั้งเป้าหมายส่งผลต่อการพัฒนาองค์กร ด้านการเงิน (Adjust $R^2 = 0.022$) ปัจจัยการแสวงหาโอกาสทางธุรกิจ ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กร ด้านสิ่งแวดล้อม (Adjust $R^2 = 0.089$) แต่ปัจจัยไม่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กร ด้านสังคม และปัจจัยการจัดการคุณภาพและประสิทธิภาพธุรกิจส่งผลต่อการพัฒนาองค์กรโดยรวมทุกด้าน (Adjust $R^2 = 0.034$) ภายหลังจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดนนทบุรี ตัวแปรต้นอย่างน้อย 1 ตัว มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานในการวิจัยที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กร การพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

Abstract

This research has the objective to study the factors affecting the sustainable organizational development of small and medium-sized enterprises (SMEs) after the outbreak of the coronavirus disease 2019 in Nonthaburi Province. The sample group used in the research was small and medium business entrepreneurs that is registered as a legal entity in Nonthaburi Province A total of 420 cases were used using a multistage random sampling method. Statistics used in the research were frequency, percentage, mean and standard deviation. And analyzed multiple regression equations (Multiple Regression Analysis). The research results found that goal setting factors affect organizational development in finance (Adjust R² = 0.022). Business opportunity seeking factors Affecting organizational development Environmental factors (Adjust R² = 0.089), but the factors did not affect organizational development. Social aspects and quality management and business efficiency factors affected overall organizational development (Adjust R² = 0.034) after the situation of the outbreak of the virus infection. Corona 2019 in Nonthaburi Province At least one primary variable influences the dependent variable. This is consistent with the research hypothesis set at statistical significance at the 0.05 level.

Keywords: factors affecting organizational development, sustainable organizational development, Small and medium sized enterprise operators (SMEs)

บทนำ

ประเทศไทยมีการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่องผ่านกลไกต่าง ๆ ภายใต้ความเสี่ยงและความท้าทายจากปัจจัยภายในและภายนอก หลังจากการคลายตัวหลังจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทั่วโลก โอกาสที่เศรษฐกิจที่จะฟื้นตัวอย่างรวดเร็วยังเป็นไปได้ยาก เพราะมีปัจจัยหลายอย่างที่ไม่เอื้ออำนวย รวมทั้งมีความเสี่ยงจากหลายปัญหา กองทุนการเงินระหว่างประเทศ หรือไอเอ็มเอฟ ได้ประเมินสถานการณ์โดยรวม และมองว่าอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกโดยรวมยังไม่น่าเป็นที่พอใจ โดยปัจจัยหลักคือ ปัญหาด้านห่วงโซ่อุปทานที่ยังรุนแรง

ไอเอ็มเอฟมองว่าโดยภาพรวมดุลของความเสี่ยงในสถานะเศรษฐกิจโลกยังอยู่ในด้านล่าง อันเป็นผลจากอัตราเงินเฟ้อที่เพิ่มขึ้น โดยราคาสินค้าอุปโภคที่เพิ่มขึ้น และความไม่สมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทาน หลังจากมี แพร่ระบาดของโรคโควิด-19 สร้างกระจุกตัวในระบบห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ได้สร้างปัญหาความขาดแคลนของสินค้าประเภทต่าง ๆ ทำให้ราคาสินค้าสำหรับผู้บริโภคสูงขึ้น และสถานะสินค้าราคาแพงจะยังคงอยู่นั้นเป็นผลที่จะทำให้ธนาคารกลางในแต่ละประเทศต้องปรับอัตราดอกเบี้ยเป็นขาขึ้นในเวลาเร็วกว่าเดิม เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาอัตราเงินเฟ้อสูงจนยากต่อการควบคุมธุรกิจภาคบริการต่าง ๆ และการค้าปลีกอาจยังมีปัญหาการขาดแคลนแรงงาน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการทำงานของเศรษฐกิจ และความกังวลเกี่ยวกับปัญหาสุขภาพเพราะความยืดหยุ่นในการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ทำให้ทุกภาคเศรษฐกิจได้รับผลกระทบ (เสาวณี จันทะพงษ์, 2566)

การพัฒนาองค์กรให้ยั่งยืน (Sustainable Organization) คือการที่ธุรกิจให้ความสำคัญกับการเติบโตทางเศรษฐกิจโดยมีระบบการกำกับดูแลกิจการที่ดีและการบริหารความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพควบคู่กับการดำเนินงานอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน ต้องเผชิญกับความท้าทายหลากหลายด้าน ทั้งปัจจัยภายนอก และปัจจัยภายในที่เกิดขึ้นที่เข้ามากระทบ นำมาซึ่งความเสี่ยงและโอกาส ดังนั้นธุรกิจจึงต้องมีปรับตัวและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ เพื่อให้สามารถอยู่รอดและเติบโตได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน การพัฒนาองค์กรสู่ความยั่งยืนจึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2564) ในด้านของความเข้มแข็ง และความสามารถในการเจริญเติบโตก้าวหน้าขององค์กรว่าเป็นไปได้ แม้องค์กรต้องเผชิญกับเศรษฐกิจของโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยความสามารถในการสร้าง ความยั่งยืนขององค์กรให้สามารถอยู่รอดบนเวทีทางการค้าได้อย่างต่อเนื่องนั้น องค์กรต้องมีความสามารถในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านความสามารถในการทำกำไร (Profitability) ที่องค์กรต้องมี ความสามารถในการสร้าง กำไรทั้งในระยะสั้นและระยะยาวได้ ด้านความได้เปรียบทางการแข่งขัน (Competitive Advantage) ซึ่งองค์กรต้องสามารถสร้างกลยุทธ์ทางการค้า เพื่อการบริหารจัดการ องค์กรให้เกิดความได้เปรียบจากคู่แข่งในตลาดเดียวกัน ด้านผลิตภาพ (Productivity) ที่องค์กร ต้องสามารถผลิตหรือบริการที่มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพทั้งในด้านปริมาณและเวลา โดยความสามารถดังกล่าวจะส่งผลที่ดีต่อองค์กรในระยะยาว ด้านความร่วมมือของบุคลากร (Collaborative Personnel) การดำเนินธุรกิจต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกระดับ เพราะบุคลากรช่วยให้เกิดกิจกรรมทางธุรกิจหลายรูปแบบ ส่งผลให้ธุรกิจสามารถอยู่รอดได้ (วิลาสินี ทองเฉลิม, 2558) ทั้งนี้องค์กรต้อง มีการพัฒนากระบวนการภายในขององค์กรอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ เพื่อช่วยลดต้นทุน และให้มีกำไรมากขึ้น ซึ่งการพัฒนาองค์กร จำเป็นต้องใช้ข้อมูลที่มีคุณภาพและทราบแนวทางการนำข้อมูลนั้นมาปรับใช้ในการสร้างคุณค่าของ ผลิตภัณธ์โดยเฉพาะอย่างยิ่งธุรกิจ SMEs จำเป็นต้องมีความสามารถในด้านกลยุทธ์การเพิ่มมูลค่า สินค้า เพื่อให้ธุรกิจมีความสามารถในการ

แข่งขันและอยู่รอดได้ในระยะยาว ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงการศึกษาปัจจัยการพัฒนางานองค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ภายหลังจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโควิด 2019 ในจังหวัดนนทบุรี เพื่อเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จังหวัดนนทบุรี ให้ดำรงอยู่ อยู่รอดและเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงต้องการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนางานองค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ภายหลังจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดนนทบุรี ในการพัฒนางานองค์กรอย่างยั่งยืน 3 ด้าน ได้แก่ ได้แก่ 1. ด้านการเงิน 2. ด้านสังคม 3. ด้านสิ่งแวดล้อม มีปัจจัยที่ส่งผล 5 ด้าน ได้แก่ 1. ปัจจัยด้านการตั้งเป้าหมาย 2. ปัจจัยด้านการแสวงหาโอกาสทางธุรกิจ 3. ปัจจัยด้านการจัดการคุณภาพและประสิทธิภาพ 4. ปัจจัยด้านควบคุมและวางแผน 5. ปัจจัยด้านการประเมินความเสี่ยง ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถนำผลการวิจัยไปใช้วางแผนปรับปรุงพัฒนางานองค์กรอย่างยั่งยืนเป็นประโยชน์กับผู้ประกอบการในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนางานองค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ภายหลังจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดนนทบุรี

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยด้านการตั้งเป้าหมายส่งผลต่อการพัฒนางานองค์กรอย่างยั่งยืน (a) ด้านการเงิน (b) ด้านสังคม และ (c) ด้านสิ่งแวดล้อม ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ภายหลังจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดนนทบุรี
2. ปัจจัยด้านการแสวงหาโอกาสทางธุรกิจ ส่งผลต่อการพัฒนางานองค์กรอย่างยั่งยืน (a) ด้านการเงิน (b) ด้านสังคม และ (c) ด้านสิ่งแวดล้อม ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ภายหลังจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดนนทบุรี
3. ปัจจัยด้านการจัดการ คุณภาพและประสิทธิภาพส่งผลต่อการพัฒนางานองค์กรอย่างยั่งยืน (a) ด้านการเงิน (b) ด้านสังคม และ (c) ด้านสิ่งแวดล้อม ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ภายหลังจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดนนทบุรี

4. ปัจจัยด้านควบคุมและวางแผน ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน (a) ด้านการเงิน (b) ด้านสังคม และ (C) ด้านสิ่งแวดล้อม ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ภายหลังสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดนนทบุรี

5. ปัจจัยด้านการประเมินความเสี่ยงส่งผลต่อการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน (a) ด้านการเงิน (b) ด้านสังคม และ (C) ด้านสิ่งแวดล้อม ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ภายหลังสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดนนทบุรี

วิธีการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลระหว่างปี 2563 ถึง 2566 ในจังหวัดนนทบุรี จำนวนทั้งสิ้น 16,202 ราย (ที่มา: กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2566 สืบค้น ณ 1 ตุลาคม 2566)

กลุ่มตัวอย่างใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลใน จังหวัดนนทบุรี จำนวนทั้งสิ้น 420 ราย ใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) โดยขั้นตอนที่ 1 แบ่งกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) คือ ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลระหว่างปี 2563 ถึง 2566 แบ่งตามเขตการปกครองของ กรมการปกครอง ออกเป็น 6 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองนนทบุรี อำเภอบางกรวย อำเภอบางใหญ่ อำเภอบางบัวทอง อำเภอไทรน้อย และอำเภอปากเกร็ด จากนั้นสุ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนประชากร โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกำหนดโควตา (Quota Sampling) และแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นขั้นตอนสุดท้าย รายละเอียดจำนวนกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยแสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 รายละเอียดจำนวนกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

อำเภอ	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
อำเภอเมืองนนทบุรี	4,500	100
อำเภอบางกรวย	3,000	76
อำเภอบางใหญ่	2000	50
อำเภอบางบัวทอง	2600	67
อำเภอไทรน้อย	2102	51
อำเภอปากเกร็ด	3,000	76
รวม	16,202	420

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อคำถามสอบถามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบเพียงข้อเดียว (check list)

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ภายหลังจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดนนทบุรี

ส่วนที่ 3 การพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ภายหลังจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดนนทบุรี

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open-Ended)

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เกณฑ์ค่า IOC มากกว่า 0.5 หมายความว่า ผ่านเกณฑ์ แบบประเมินทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67 – 1.00 ถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดลอง (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 ราย เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability of the Test) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Alpha Cronbach Coefficient) ซึ่งค่าอัลฟาที่ได้จะแสดงถึงระดับความคงที่ของคำถาม โดยจะมีค่าระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ ค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 มากแสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง โดยค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในแต่ละส่วน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 1. การรายงานผลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ซึ่งได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) 2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) คือการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อคำถามสอบถามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ข้อคำถามสอบถามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เมื่อจำแนกตามเพศพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นชายรองลงมาเป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 41-50 ปีมากที่สุด มีการศึกษาาระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจ 11-15 ปี รูปแบบธุรกิจห้างหุ้นส่วนจำกัด/บริษัทจำกัดมากที่สุด มีมูลค่าสินทรัพย์ถาวร 1-50 ล้านบาท มีจำนวนพนักงาน 1-15 คน มีประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจ 6-10 ปี มีประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจ 1-5 ปี

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ภายหลังสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดนนทบุรี

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการพัฒนาของปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ภายหลังสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม	\bar{X}	SD	ระดับการพัฒนา
1) ด้านการตั้งเป้าหมาย	3.82	0.75	มาก
2) ด้านการแสวงหาโอกาสทางธุรกิจ	4.27	0.60	มาก
3) ด้านการจัดการคุณภาพและประสิทธิภาพ	4.21	0.60	มาก
4) ด้านการควบคุมและวางแผน	3.98	0.61	มาก
5) ด้านการประเมินความเสี่ยง	3.94	0.63	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.04$, $SD=0.64$) พิจารณารายด้านพบว่า อันดับที่ 1 ด้านการแสวงหาโอกาสทางธุรกิจ ค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X}=4.27$, $SD=0.60$) อยู่ในระดับมาก อันดับที่ 2 ด้านการจัดการคุณภาพและประสิทธิภาพ ($\bar{X}=4.21$, $SD=0.60$) อยู่ในระดับมาก อันดับที่ 3 ด้านการควบคุมและวางแผน ($\bar{X}=3.98$, $SD=0.61$) อยู่ในระดับปานกลาง อันดับที่ 4 ด้านการประเมินความเสี่ยง ($\bar{X}=3.94$, $SD=0.63$) อยู่ในระดับปานกลาง .อันดับที่ 5 ด้านการตั้งเป้าหมาย ($\bar{X}=3.82$, $SD=0.75$) อยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ระดับการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ภายหลังสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดนนทบุรี

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับสำคัญการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ภายหลังสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดนนทบุรี

ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม	\bar{X}	SD	ระดับความสำคัญ
1) ด้านการเงิน	4.07	0.66	มาก
2) ด้านสังคม	4.10	0.66	มาก
3) ด้านสิ่งแวดล้อม	4.22	0.63	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า การพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.13$, $SD=0.65$) พิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่ 1 สิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X}=4.22$, $SD=0.63$) อยู่ในระดับมาก ด้านที่ 2 สังคม ($\bar{X}=4.10$, $SD=0.66$) อยู่ในระดับมาก ด้านที่ 3 การเงิน ($\bar{X}=4.07$, $SD=0.66$) อยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กรของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ภายหลังสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดนนทบุรี วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Linear Regression)

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กร ด้านการเงิน ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ภายหลังสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดนนทบุรี

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กร	การพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน (ด้านการเงิน)				
	b	Std.error	β	t	sig
ปัจจัยการตั้งเป้าหมาย	0.180	0.032	0.116	3.635	0.000*
ปัจจัยการแสวงหาโอกาสทางธุรกิจ	0.107	0.038	0.032	0.857	0.397

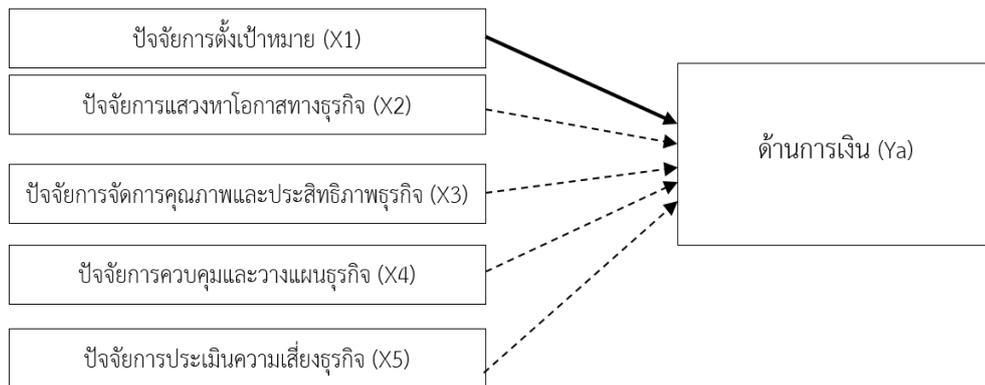
ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กร ด้านการเงิน ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ภายหลังสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดนนทบุรี (ต่อ)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กร	การพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน (ด้านการเงิน)				
	b	Std.error	β	t	sig
ปัจจัยการจัดการคุณภาพและประสิทธิภาพ	0.084	0.039	0.006	0.169	0.865
ปัจจัยการควบคุมและวางแผน	0.036	0.040	-0.042	-1.046	0.295
ปัจจัยการประเมินความเสี่ยง	0.073	0.035	0.003	0.096	0.923

$R^2 = 0.034$, Adjust $R^2 = .022$, $F=2.972$, $p < 0.05$

จากตารางที่ 3 ผลวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กร ด้านการเงินของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ภายหลังสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดนนทบุรี พบว่า ปัจจัยการตั้งเป้าหมาย ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กรด้านการเงิน ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ภายหลังสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดนนทบุรี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

โดยพิจารณาจากค่า Significance เมื่อวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การกำหนด ($Adjusted R^2 = 0.022$) โดยมีตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยการตั้งเป้าหมาย สามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรตาม คือ การพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนด้านการเงิน โดยการวิเคราะห์ค่าสถิติทดสอบ $F = 2.972$ ค่า Sig มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ตัวแปรต้นอย่างน้อย 1 ตัว มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานในการวิจัยที่ตั้งไว้ อธิบายได้จากสมการและแผนภาพที่ 4.2 ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1 แสดงปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กร ด้านการเงิน ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

————— ตัวแปรที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน ด้านการเงิน

----- ตัวแปรที่ไม่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน ด้านการเงิน

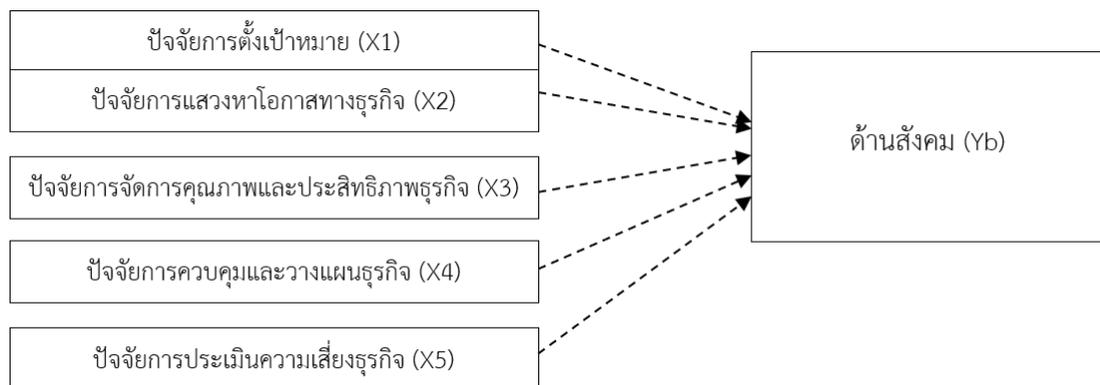
สรุปได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กร ด้านการเงิน ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ภายหลังจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดนนทบุรี ได้แก่ ปัจจัยการตั้งเป้าหมาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กร ด้านสังคม ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ภายหลังจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดนนทบุรี

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กร	การพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน (ด้านสังคม)				
	b	Std.error	β	t	sig
ปัจจัยการตั้งเป้าหมาย	0.009	0.030	-0.049	-1.649	0.099
ปัจจัยการแสวงหาโอกาสทางธุรกิจ	0.024	0.035	-0.045	-1.289	0.197
ปัจจัยการจัดการคุณภาพและประสิทธิภาพ	0.091	0.037	0.018	0.502	0.615
ปัจจัยการควบคุมและวางแผน	0.136	0.037	0.062	1.650	0.099
ปัจจัยการประเมินความเสี่ยง	0.119	0.033	0.054	1.615	0.107

$R^2 = 0.020$, Adjust $R^2 = .008$, $F = 1.760$, $p < 0.05$

จากตารางที่ 4 ผลวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาองค์กร ด้านสังคม ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ภายหลังสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดนนทบุรี พบว่า ไม่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาองค์กร ด้านสังคม ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ภายหลังสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดนนทบุรี ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานในการวิจัยที่ตั้งไว้ อธิบายได้จากสมการและแผนภาพที่ 4.3 ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 2 แสดงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาองค์กรของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

- ตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน ด้านสังคม
- ตัวแปรที่ไม่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน ด้านสังคม

สรุปได้ว่า ปัจจัยไม่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาองค์กร ด้านสังคม ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ภายหลังสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดนนทบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาองค์กร ด้านสิ่งแวดล้อม ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ภายหลังสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดนนทบุรี

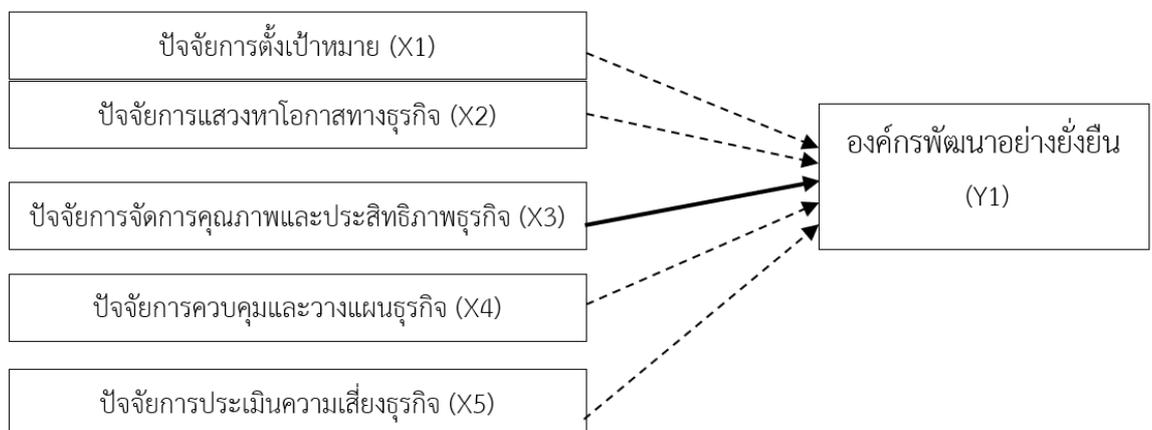
ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาองค์กร	การพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน (ด้านสิ่งแวดล้อม)				
	b	Std.error	β	t	sig
ปัจจัยการตั้งเป้าหมาย	0.051	0.027	-0.002	-0.087	0.930
ปัจจัยการแสวงหาโอกาสทางธุรกิจ	0.152	0.032	0.089	2.765	0.005*
ปัจจัยการจัดการคุณภาพและประสิทธิภาพ	0.268	0.033	0.202	6.040	3.416
ปัจจัยการควบคุมและวางแผน	0.048	0.034	-0.018	-0.530	0.596
ปัจจัยการประเมินความเสี่ยง	0.060	0.030	0.001	0.042	0.966

ตารางที่ 6 วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กร รวมทุกด้าน ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ภายหลังจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดนนทบุรี

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กร	การพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน (รวมทุกด้าน)				
	b	Std.error	β	t	sig
ปัจจัยการตั้งเป้าหมาย	0.054	0.054	0.021	1.304	0.192
ปัจจัยการแสวงหาโอกาสทางธุรกิจ	0.063	0.063	0.025	1.289	0.197
ปัจจัยการจัดการคุณภาพและประสิทธิภาพ	0.116	0.116	0.075	3.721	0.000*
ปัจจัยการควบคุมและวางแผน	0.041	0.041	0.000	0.030	0.975
ปัจจัยการประเมินความเสี่ยง	0.055	0.055	0.019	1.061	0.289

$R^2 = 0.046$, Adjust $R^2 = .034$, $F = 4.011$, $p < 0.05$

จากตารางที่ 6 ผลวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กร ทุกด้าน ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ภายหลังจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดนนทบุรี พบว่า ปัจจัยการจัดการคุณภาพและประสิทธิภาพ ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กรของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ภายหลังจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดนนทบุรี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยพิจารณาจากค่า Significance เมื่อวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การกำหนด (Adjust $R^2 = 0.034$) โดยมีตัวแปรอิสระคือ ปัจจัยการจัดการคุณภาพและประสิทธิภาพ สามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรตาม คือ การพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน โดยการวิเคราะห์ค่าสถิติทดสอบ $F = 4.011$ ค่า Sig มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ตัวแปรต้นอย่างน้อย 1 ตัว มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานในการวิจัยที่ตั้งไว้ อธิบายได้จากสมการและแผนภาพที่ 4.4 ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 4 แสดงปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กรของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

————— ตัวแปรที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน รวมทุกด้าน
----- ตัวแปรที่ไม่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน รวมทุกด้าน

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กร ทุกด้าน ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ภายหลังจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดนนทบุรี ได้แก่ ปัจจัยการจัดการคุณภาพและประสิทธิภาพธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

อภิปรายผล

ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ภายหลังจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดนนทบุรี ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กร ได้แก่ 1. ปัจจัยด้านการตั้งเป้าหมาย 2. ปัจจัยด้านการแสวงหาโอกาสทางธุรกิจ 3. ปัจจัยด้านการจัดการคุณภาพและประสิทธิภาพ 4. ปัจจัยด้านควบคุมและวางแผน 5. ปัจจัยด้านการประเมินความเสี่ยง ตัวแปรตาม คือ องค์กรพัฒนาอย่างยั่งยืน 3 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านการเงิน 2. ด้านสังคม 3. ด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งผู้วิจัย ได้แบ่งประเด็นในการอภิปรายตามผลการศึกษาและสมมุติฐานการวิจัยดังนี้

ปัจจัยด้านการตั้งเป้าหมายเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน ด้านการเงินผู้ประกอบการจะประเมินความสามารถของตนเองและทีมงาน จะไม่ทำอะไรเกินตัวเกินความเป็นจริงที่สามารถจะทำได้ เรียกได้ว่าพอเพียงเป็นที่สุด มีการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจน เฉพาะเจาะจง มีกำหนดระยะเวลาที่สามารถบรรลุเป้าหมาย และจะเป็นผู้ที่ทำงานให้บรรลุเป้าหมายอย่างเต็มความสามารถทำงานอย่างเต็มพละกำลัง ประมาณว่าเต็มร้อยอย่างน้อยไป ต้องสอดคล้องกับความชำนาญและความสามารถที่มี จัดหนัก จัดเต็ม พร้อมทั้งจะเผชิญกับงานภายใต้สถานการณ์ที่มีความกดดัน โดยยึดการบรรลุเป้าหมายที่วางไว้เป็นหลัก สภาการพัฒนาที่องค์กรยังคงให้ความสำคัญกับการเติบโตทางเศรษฐกิจ การสร้างผลประกอบการที่ดี มีเงินทุนและผลกำไรในการขยายกิจการให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง มีผลตอบแทนที่ดีกับผู้ถือหุ้น เพราะเป็น เป้าหมายหลักของการดำเนินธุรกิจ เป้าหมายจึงเป็นสิ่งสำคัญที่สุดก็คือองค์กรต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจน มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล ตลอดจนมีทิศทางเดินไปสู่จุดหมายให้เห็น เมื่อมีเป้าหมายที่ชัดเจนแล้วย่อมต้องมีนโยบายธุรกิจตลอดจนนโยบายองค์กรที่ออกมาเป็นแนวทางปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย เป้าหมายที่ชัดเจน นโยบายที่มีประสิทธิภาพ จะมีส่วนที่ทำให้องค์กรพัฒนาได้อย่างรวดเร็ว มีทิศทาง และมีศักยภาพเพิ่มขึ้นด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Rodrigues, Franco, Silva, and Oliveira, C (2021) ซึ่งศึกษา

เรื่อง ปัจจัยความสำเร็จของ SME:การศึกษาเชิงประจักษ์ซึ่งเป็นแนวทางโดยความสามารถเชิงพลวัตและมุมมองที่อ้างอิงกับแหล่งข้อมูล โดยผลของงานวิจัยดังกล่าวรายงานว่า ปัจจัยด้านการตั้งเป้าหมายทางการเงินเป็นตัวขับเคลื่อนการเติบโตอย่าง ยั่งยืนและการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันสำหรับ SME ในภูมิภาค

ปัจจัยด้านการแสวงหาโอกาสทางธุรกิจ เป็นปัจจัยที่ ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม การแสวงหากำไรอย่างยั่งยืน ไม่ใช่แสวงหากำไรสูงสุด (Sustainable profit not maximized profit) แต่ทำเพื่อประโยชน์ของลูกค้าและสังคม ไม่ใช่เพื่อลูกค้าเพียงอย่างเดียว (Customer and Social Benefit not only Customer) เพราะนอกจากธุรกิจจะต้องเสียภาษีแล้วยังจะต้องจัดสรรงบประมาณจำนวนหนึ่งเพื่อช่วยเหลือสิ่งแวดล้อมและสังคมทุกปี เช่น จัดตั้งมูลนิธิที่เกี่ยวข้องกับ สิ่งแวดล้อม และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ รวมไปถึงการรักษาและฟื้นฟูสภาพแวดล้อมที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินธุรกิจ สวงหากำไรอย่างยั่งยืน ไม่ใช่แสวงหากำไรสูงสุด (Sustainable profit not maximized profit) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Chandler (2007) ที่กล่าวว่า ผู้ประกอบการชาย และหญิงมีวิถีคิด วิถีปฏิบัติ ที่แตกต่างกันในการริเริ่มธุรกิจใหม่ในการแสวงหาโอกาสในการเป็นผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการหญิงมองโลกผ่านมุมมองที่แตกต่างและทำ ในสิ่งที่แตกต่างจากผู้ประกอบการชาย โดยไม่ใช่ เพียงแต่ประเภทธุรกิจที่ทำแต่รวมถึงวิธีการทำธุรกิจ

ปัจจัยด้านการจัดการคุณภาพและประสิทธิภาพส่งผลต่อการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนโดยรวมทุกด้าน ณัฐวรท ผ่องสุวรรณ (2559) ได้ให้ความหมายของคำว่า ประสิทธิภาพใน การบริหารงานด้านทางธุรกิจในความหมายอย่างแคบว่า หมายถึงการลดต้นทุนในการผลิต และความหมายอย่างกว้างหมายถึงคุณภาพของการมีประสิทธิภาพ (quality of effectiveness) และความสามารถในการผลิต (competence and capability) และในการดำเนินงานทางด้านธุรกิจที่จะถือว่ามีประสิทธิภาพสูงสุดก็เพื่อสามารถผลิตสินค้าหรือบริการในปริมาณและ คุณภาพที่ต้องการที่เหมาะสมและต้นทุนน้อยที่สุดเพื่อคำนึงถึงสถานการณ์และขอผูกพันด้านการเงินที่มีอยู่ดังนั้น แนวความคิดของคำว่า ประสิทธิภาพในด้านธุรกิจมีองค์ประกอบ 5 ประการคือ ต้นทุน (cost) คุณภาพ (quality) ปริมาณ (quantity) และวิธีการ (method) ในการผลิต นอกจากนี้ การกระทำของแต่ละบุคคลที่มีความสามารถและความพร้อมที่จะ ท่วมเทให้กับการทำงานอย่างเต็ม ที่มีกระบวนการและขั้นตอนในการทำงานอย่างชัดเจนให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพงานถูกต้อง ได้ปริมาณตามที่กำหนดและเสร็จทันเวลาตามมาตรฐาน

ปัจจัยด้านควบคุมและวางแผนและปัจจัยการประเมินความเสี่ยงธุรกิจ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน การดำเนินธุรกิจต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงในหลายๆ ด้าน ส่งผลให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ภายหลังจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดต่อ

เชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ต้องเตรียมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้บริโภค มีการนำกฎระเบียบและนโยบายทางภาษีมาใช้เป็นเครื่องมือสร้างโอกาสและความได้เปรียบทางการค้ามากขึ้น รวมถึงเรื่องการค้าคลนทรัพยากรและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ ถือเป็นความท้าทายของทรัพยากรและพลังงานให้มีเพียงพอต่อความต้องการ รวมถึงการบรรเทาภาวะโลกร้อน ซึ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศที่มีแนวโน้มรุนแรงขึ้นในอนาคต ประเด็นเหล่านี้คือปัจจัยส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของโลก นำมาซึ่งโอกาสและความเสี่ยงที่ทำให้ธุรกิจต่าง ๆ ต้องปรับตัวเตรียมการรับมือกับเรื่องดังกล่าว เพื่อให้องค์กรสามารถอยู่รอดได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ภายหลังจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในจังหวัดนนทบุรี ทำให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ต้องปรับตัวเตรียมการรับมือกับเรื่องดังกล่าว เพื่อให้องค์กรสามารถอยู่รอดได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

การกำหนดนโยบายของภาครัฐบาลเพื่อส่งเสริมสนับสนุนธุรกิจ SMEs ของไทย ควรนำปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs ที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการเงิน ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม เป็นแนวคิดในการพัฒนาอย่างยั่งยืนของธุรกิจ การเผยแพร่ผลงานวิจัยของธุรกิจ SMEs นักวิจัยส่วนใหญ่จะเน้นการเผยแพร่ผ่าน บทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ ซึ่งอาจไม่ถูกเข้าถึงเป้าหมายผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ดังนั้นควรมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยโดยการจัดอบรมสัมมนาแก่ผู้ประกอบการ SMEs ร่วมด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะศึกษาให้ครอบคลุมถึงปัจจัยหลาย ๆ ด้านที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน
2. ควรจะศึกษาจากผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ เรื่องนี้ถือเป็นความท้าทายว่าจะทำอย่างไรเราถึงจะมีทรัพยากรและพลังงานเพียงพอต่อความต้องการ

บรรณานุกรม

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. (2566). ข้อมูลสถิติการจดทะเบียนตั้งใหม่ของนิติบุคคลแยกเป็นรายจังหวัด.

ค้นเมื่อ 1 ตุลาคม 2566, จาก <https://opendata.dbd.go.th/dataset/>

- ณัฐวรรต ผ่องสุวรรณ. (2559). *ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานราชการส่วนกลางของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย* (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2564). *การบริหารกลุ่มหลักทรัพย์ลงทุน* (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: บริษัทบุญศิริการพิมพ์ จำกัด.
- วิลาสินี ทองเฉลิม. (2558). *ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินกับความอยู่รอดขององค์กรของธุรกิจ SMEs ประเภทไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย* (วิทยานิพนธ์ปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เสาวณี จันทะพงษ์. (2566). *การปรับเปลี่ยนระบบห่วงโซ่อุปทานโลกหลังโควิด 19*. ธนาครแห่งประเทศไทย. ค้นเมื่อ 1 ตุลาคม 2566, จาก <https://www.bot.or.th/th/research>
- Rodrigues, M., Franco, M., Silva, R., & Oliveira, C. (2021). Success factors of SMEs: Empirical study guided by dynamic capabilities and resources-based view. *Sustainability*, 13(12301), 1–17. <https://doi.org/10.3390/su132212301>